

Док је Драган Ђилас секао дрвеће по Булевару, страни амбасадори у Београду исекли су грану на којој седи његова бивша супруга, директорка Канцеларије за европске интеграције Милица Делевић. Или грану на којој се обрео Горан Богдановић, министар за Косово и Метохију. Или обе.

Француски амбасадор Жан-Франсоа Терал у интервјуу *Вечерњим новостима*, а његов немачки колега Волфрам Мас у интервјуу

Пресу

, истог дана – у уторак, 23. фебруара – послали су српској јавности исту, јасну поруку, да се стратегијом "И Косово и Европа" не може ући у ЕУ. "Евидентно је да се прикључење Унији не може прихватити са отвореним питањима", истакао је Терал

[\[1\]](#)

, док је Мас био чак и конкретнији, тј. бруталнији:

- Добра регионална сарадња у духу добрих међусобних односа спада у предуслове за улазак у ЕУ. За нас Косово јесте сусед Србије. [\[2\]](#)

Нешто слично изјавио је још прошле недеље, за говорницом Европског парламента, аустријски посланик Ханес Свобода:

- Нико не зна формулу по којој Србија иако не призна независност Косова, може ући у ЕУ. [\[3\]](#)

И, шта ћемо сада, када је сасвим извесно да Милица Делевић и њена канцеларија не могу даље да нас евроинтегришу док не решимо питање којим се бави министарство којим руководи Горан Богдановић? А што се тиче Уније, то питање не можемо да решимо ни теоретски: останемо ли верни Уставу Србије и прокламованој државној политици да је Космет наша територија, улазак у ЕУ блокираће нам 22 тамошње земље које су признале "Косову"; уради ли Београд оно што се већ две године заклиње да никада неће урадити, односно, призна ли самосталност Приштине, улазак у ЕУ спречиће нам Кипар, чије су власти више пута поновиле да неће прихватити независно Косово, чак и ако га Србија прихвати, па самим тим неће пристати да им у државну заједницу уђе држава

која се Косова одрекла.

Ето тако то изгледа када нико од вас не захтева да признате Косово, а ви се још са Џозефом Бајденом сложите да се не слажете. Зато сада не можете да се не сложите са захтевом "напредњака", који је потписало већ безмало милион људи: нови избори. Само, не онакви какве су замислили Томислав Николић и Александар Вучић, који су можда у праву када тврде да су европскији Тадићи од самог Тадића и српскије Коштунице од самог Коштунице, али то више није тема. У ствари, нису нам потребни нови избори, већ стари избор – Косово ИЛИ Европа – који смо 11. маја 2008. покушали да избегнемо. Већ тада је свима морало да буде јасно да ЕУ никада неће проширити своје границе на државу са нејасним границама, али правили смо се да нам није јасно. Због тога се сада осећамо као на крају неког досадно предвидивог филма, попут "Аватара": наравно да сте знали да ће се све завршити патетичним расплетом и оправдано сте љути на себе што сте протраћили два и по сата на нову превару Џејмса Камерона.

Народ Србије најзад мора да одлучи да ли смо протраћили последње две године, колико је прошло откако је Приштина прославила награду за етничко чишћење које су спровели ОВК и НАТО, или смо улудо слупали последња два века, колико је прошло од како су Карађорђе и Милош почели да стварају модерну српску државу. То је питање свих питања, без чијег разрешења ово друштво не може да напредује. Џаба нам и да ухапсимо Шарића, и да направимо аутомобил у "Застави", и да освојимо Светско првенство у Јужној Африци, ако немамо појма шта нам је важније, шта бисмо понели на пусто острво – Косово и Метохију, или Европску унију.

Да ли смо, после свега, спремни за избор који је пред нама? Вероватно нисмо, нимало више него што смо то били 11. маја 2008, када смо уживали у сопственој неспремности и хвалили се тиме што у ствари нисмо изабрали ништа. Да ли ће нас, међутим, ико чекати да се припремимо? Сигурно неће. Учесталост којом нам последњих дана из Европске уније стижу мање или више отворени захтеви да се манемо Косова, говори да су они тамо намерили да рашчисте све дилеме чак и пре него што нам пошаљу фамозни упитник. А Руси и Кинези су изгубили стрпљење с нама још јесенас, чим су схватили да је она летошња дипломатска офанзива о наводна четири стуба српске спољне политике била само блеф покераша који у рукама нема ни пар седмица.

"И Косово и Европа" неће да може. Једноставно, немогуће је сачувати неку покрајину у савезу са државама које су пресудно допринеле отимању те покрајине. Свакога ко тврди супротно, ваљало би упутити на Терала, Маса и Слободу. Такође и подсетити на генијалну мисао Абрахама Линколна: можете цео свет да лажете неко време и можете

"Аватар" на српски начин

Пише: Миодраг Зарковић
четвртак, 25 фебруар 2010 11:38

некога да лажете све време, али не можете цео свет да лажете све време.

---

[1] http://www.novosti.rs/code/navigate.php?Id=1&status=jedna&vest=171679&title_add=Vi%C5%A1e%20volje%20sa%20Kosovom&keyword_add=zan%20fransoa%20teral

[2] http://www.pressonline.rs/sr/vesti/vesti_dana/story/102226/Volfram+Mas%3A+Kosovo+je+sused+Srbije.html

[3] <http://www.politika.rs/rubrike/Politika/EU-ne-moze-traziti-od-Srbije-da-prizna-Kosovo.sr.htm>
!